

רחל מרחלת על כל העולם

חתונה לחלוץ

רפי תשובה
הגדיל לעשות

יוסי שפע עבודה בערב מיוחד זה, משום שחקנים נתגייתים רבים, המשחקים בקי בוצות שונות, נכחו באירוע שנערך במלון מקסיס. בין החוגגים נראו ויקטור בוני, שכשב שעתים קודם לכן את שער הנצחון לזכות הפועל רמת-גן נגד מכבי יפו, שבא בחברת רעייתו, צבי צמח, שהספיק בי קושי לחזור במועד מפרעם, שם שיחק עם קבוצתו, הכוח-מכבי רמת-גן. את ההצגה גנב כרגיל מופל'ה שפיר-גלר, שבא בלוויית אחיו שמואל, מכו-וון שאשתו שוהה בימים אלה בחו"ל. מוטליה, שהרגיש טוב בקרב מעריציו המושבעים, כמו הבינלאומי של הפועל חדרה שלום שחרץ, ומגן בית"ר תל-אביב אברהם יצחק, שפע בדיחות והי-ברקות ואמר: „נתניה שיחקה נגד הפועל יהוד באותו יום בהילוך שני, שהספיק לה לנצח 2:0, וזאת כדי לשמור את הכוח למישחק בשבת נגד הכוח-מכבי רמת-גן.“

כשהבחין שפיגלר באריה קרמר, סגן-ראש-יעריית תל-אביב ויושבי-ראש בית"ר תל-אביב, וביצחק כהן מקופת-חולים לעובדים לאומיים, שהוא העסקן הוותיק ביותר של בית"ר תל-אביב, הוא הודיע להם שהחלים לאחרונה מכוויה חמורה, ושון לו הופעתו התבררית הראי-שונה מאו. מוטליה הודיע נחרצות לקרמר

הידיעה נפלה על כל ידידיו כרעם ביום בהיר, ושימחתם לא ידעה גבול: החלוץ המרכזי של בית"ר תל-אביב מתחתן! רפי תשובה, הצעיר השחרחר בן-ה27, שנחשב לאחד הטובים בתחומו, הפ-תיע את כולם, כשבוישר כי השבוע יערך טקס נישואיו לתמי ותמם בת ה-23, ספרית במיקצועה.

האירוע המשמח הזה התרחש אחרי רומן ממושך של יותר משנתיים. תשאלו, מה מפתיע בבשורה זו? ובכן, רפי נחשב תמיד כבחור עניו, שמסתובב ברחובות תל-אביב בגפו. ההשתוממות היא איך הוא הצליח לשמור עליה שנתיים מפני עיניהם הפקוחות של זאבי-העיר.

בערב החתונה נראה רפי במצב-רוח מרומם, בעיקבות עליית בית"ר למקום הראשון בליגה הארצית בכדורגל. תשובה, שביום חתונתו שיחק בשעות-הצהריים בקבוצתו, במישקה הביתי מול הפועל קריית-שמונה, לא שש לשחק ביום גדול זה. כולם דיברו על ליבו, והוא נשבר לבסוף. על-פי בקשת אשתו לעתיד, נסע לשחק. בתום המשחק החליף כמהירות את מדי-הספורט בחליפה לבנה מבריקה, לרגל המאורע, וכמוהו גם אחיו יוסי — אף הוא שחקן בית"ר תל-אביב — שהיה אחראי על אירוח הכדורגלנים שבאו ל-שמוח עם החתן והכלה.

אציץ ונבגע

ברוך אמבולנס הוא ממש טיפוס. הוא לא כליכך צעיר, גם לא כליכך יפה, גם לא כליכך עשיר. אבל יש לו, בכל זאת, מין חן בלתי-מוסבר.

הוא צלם — ולא כזה מין צלם כמו שאתם מכירים, מאורגן בחנות, מציץ ב-מבט רציני מאחורי דלפק עמוס בפילים — הוא צלם שכל הזמן רץ, ולא מהיום, אלא מזה שנים רבות, ולא בגפו אלא עם מצלמתו, בכל רחבי העיר.

כשאני כותבת „העיר“, אני מתכוונת לבירה, זאת אומרת — ירושלים. הוא מנציח בעיר את הכל, בעיקר חתיכות. ברוך בעל המרץ הבלתי-נדלה, ידוע כרקדן מעולה, שמעט צעירים יכולים להתחרות בו בשטח זה, וגם בשטח הנצי-חח פני חתיכות העיר. יש סיפורים בעיר,

ברוך אמבולנס

אוהב אותו צעירות ותוסות

שרבים היו מוכנים לשלם לו במומגים תמורת השמדת פילם שבו הם מופיעים במצבים מאוד-מאוד... מאוד. הירושלמים המבלים במסעדות ובמועד-דונים ברחבי העיר או במועדוני הקמפוס נתקלים בו, כי הוא פשוט הפך לחלק מהנוף — ממש כמו טדי קולק, שירושלים בלעדיו אינה ירושלים. הוא מאוהב בחיים ואוהב את כולם.

ביחד הוא אוהב להציץ בצעירות תוסות. צעירות המחייכות מבעד לעדשות מצל-מותיו.

לפני זמן לא רב אושפו בבית-חולים, בגלל מצב בריאותו הרעוע. נרעשו כל פרפרייה-הלילה בירושלים התלחשו: להיכן הוא נעלם? כשבוע שהוא שוכב בבית-החולים שערי צדק, מייד התחילו להתאר-גן לביקור. אך עד שהם התארגנו, ברוך במירצו הרב קרץ לרופאים והמשיך ברי-צותיו בעיר — כי אחרת לא יהיה מי שינציח את שמות העיר ויתור אחרי פנים נשיות חדשות ויעלה אותן על נס. אם פעם התל-אביבים יעלו לבלות בר-ירושלים ויתקלו בברוך, הוא יספר להם בכיף אמיתי היכן כדאי להם לבלות בבירה, אפילו שטרם העלה את ידיעותיו על הכתב, כמו דוד אבידן התל-אביבי.

בפעם

השישית -

בן-26

אלי האובן התפרסם כשהיה יושב-ראש אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב וסטודנט למתמטיקה. הבחור ש-

בלבדי-זנוגוף, מרכז החנויות היפה.

מי שהיתה לעזר כנגדו היא שותפתו לחיים מזה חצי שנה נאורית הצעירה. חבריו אומרים, שאם הוא כבר משקיע מרצו וכספו בעסקים, זהו סימן שלפס-פורטים האמריקאי והגרמני שלו יתוסף בקרוב, כנראה, גם דרכון ישראלי.

במקומות החמים ביותר בעיר תל-אביב.

משנשבר לו מהבילויים, התחיל לחשוב על דברים רציניים ומהותיים יותר, כמו עסקים, הוא ישב וחשב, עד שהבויק במר-חו הרעיון. כדרכו, עלה על הלהיט התו-רן: מחשבים. השבוע הוא פתח חנות ל-סיפרי מחשבים, הראשונה מסוגה בארץ.

פספורט

נוסר

הוא חתיך, נאה, עשיר, מרעיף חיוכים משגעים, בעל נימוסים אירופיים מלוט-שים — משהו מושלם כמעט, שתמיד מצ-ליח להישאר בפיסגה. קוראים לו איירה רונצוויי, הוא בן 26, יליד ארצות-הברית, גדל והתחנך במינכן שבגרמניה. מזה שנה הוא מתגורר בלב תל-אביב, בי-דירה המישפחתית, ומפאר את כבישי הי-ארץ במכונית ספורט הונדה מדגם פרליוו, יחידה במינה בארץ.

במינכן ניהל איירה אחת מרשת חנויות האופנה שבבעלות המישפחה, עשה שם חיל בעסקים. את הערבים העביר במקר-מות הכייהכי בעיר, בלוות מי שהיתה חברתו כמה שנים, יפהפיה בשם קלאו-דיה. הם נפרדו בסופו של דבר, לשמתחן של יעלות-התחן מחוצרת הארץ — כי דבר זה גרם לו לעלות סופית לישראל.

הוא נחת בקול תרועה רמה, ומייד נעשו חיוו מסיבה אחת גדולה. ערב-ערב היה מוקף בידידים וידידות אינספור, ובילה

איירה רונצוויי עם ידידתו מריאנה ממינכן
נימוסים אירופיים

נחשב לבעל מוח חריף ביותר בכל התי-חומים, כולל במישקה-המלכים, בעל פני המלאך, נראה או צעיר מדי כדי לכהן בתפקיד רם כליכך. בסקרנות שאלתי לגילו. הוא ענה: „בן 26.“

בינתיים חלפו השנים, ואלי שימש יו-שבראש התאחדות הסטודנטים הארצית, בדיבדו היה שחקן-כדורסל בנבחרת-הני-כים של ישראל, נסע עם הנבחרת לאר-

אלי האובן

פעמיים הצעיר ביותר

צויה-הברית, לאנגליה, להולנד ולבלגיה, וייצג את ישראל בכבוד.

גם באותה תקופה, כשנשאל לגילו ענה אלי: „אני בן 26.“

האובן החל את הקריירה שלו בגיל צעיר מאוד. הוא טוען שהיה יושבי-ראש אגודת הסטודנטים הצעיר ביותר, ובכך הוא מתחרה עם הברה-הכנסת מיכאל קליינר, שגם הוא טוען לתואר. אלי היה גם, לטענתו, יושבי-ראש התאחדות הסטודנטים הארצית הצעיר ביותר, וגם על תואר זה יש לו מתחרה — חברי-הכנסת רתני מילוא.

בימים אלה חל יומיהולדתו של אלי. הפעם הוא באמת-באמת בן 26 — בפעם השישית. הוא נראה כרגש מסתובב בגפו ואני בטוחה שלא לזמן רב.